

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

14 septembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Petru Ursache,

Judecătorii – Ghenadie Nicolaev și Petru Moraru,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de avocatul Craveț Larisa în numele inculpatului, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 03 februarie 2016, în cauza penală în privința lui

Matiușenco Vladimir Vladimir, născut la 19.04.1989, originar și domiciliat în mun. Bălți, str. Gagarin 110.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. 19.12.2014 – 16.11.2015 (prima instanță);

2. 11.12.2015 – 03.02.2016 (instanța de apel);

3. 24.06.2016 – 14.09.2016 (instanța de recurs ordinar).

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Bălți din 16 noiembrie 2015, Matiușenco Vladimir a fost condamnat în baza art. 188 alin. (2) lit. e), f) Cod penal la 9 ani închisoare în penitenciar de tip închis.

Acțiunea civilă înaintată de partea vătămată a fost admisă și s-a încasat de la inculpatul Matiușenco Vladimir în beneficiul părții vătămate Caniuc Iu. prejudiciul material în sumă de 9800 lei.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a reținut că, Matiușenco Vladimir la 04.11.2014, în jurul orei 03:00, aflându-se în mun. Bălți, str. Ștefan cel Mare 2 în apropierea barului „Crona”, fiind în stare de ebrietate, cu scopul sustragerii bunurilor cet. Caniuc Iu., cu aplicarea unui cuțit, care l-a pus cu tăișul la burta părții vătămate și amenințându-l cu aplicarea violenței periculoase pentru viața și sănătatea persoanei agresate, a sustras de la cet. Caniuc Iu. bani în sumă de 9800 lei, cauzându-i daune în proporții considerabile.

3. Sentința a fost atacată cu apel de avocatul Craveț Larisa, care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri de achitare în privința inculpatului, deoarece faptele lui nu întrunesc elementele infracțiunii.

În motivarea apelului a indicat:

- instanța a ajuns la concluzii eronate privind existența faptei infracționale în acțiunile inculpatului, cât și vinovăția acestuia, dând o apreciere eronată a probelor, manifestându-se în favoarea acuzării;

- inculpatul nu a atacat-o pe partea vătămată Caniuc Iu., neaplicînd cuțitul, nu a exprimat agresivitate, însoțită de violență periculoasă;

- martorii nu au confirmat faptul comiterii infracțiunii de către inculpat, învinuirea fiind bazată doar pe declarațiile părții vătămate, care urmau a fi apreciate critic.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 03 februarie 2016, pronunțată integral la 02 martie 2016, apelul declarat de avocat în numele inculpatului a fost respins, ca nefondat, cu menținerea sentinței.

4.1. Instanța de apel a statuat, că împrejurările cauzei au fost constatate prin totalitatea de probe, care au fost apreciate conform prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii imputate fiind dovedită prin declarațiile părții vătămate, ale martorilor, cât și prin materialele cauzei, iar motivele invocate în apel nu și-au găsit confirmare, fiind neîntemeiate.

Colegiul a considerat corectă concluzia instanței de fond referitoare la vinovăția inculpatului, iar probele combat argumentele părții apărării, precum că învinuirea înaintată și starea de fapt constatată de prima instanță nu și-a găsit confirmare în cadrul cercetării judecătorești.

Instanța a respins afirmația părții apărării, precum că inculpatul nu se face vinovat de comiterea infracțiunii, sentința fiind bazată doar pe declarațiile părții vătămate, care urmau a fi apreciate critic, deoarece partea vătămată fiind audiată în instanța de fond a depus declarații sub jurământ, fiind avertizată de răspundere pentru darea de declarații false în temeiul art. 312 Cod penal.

De asemenea, instanța a considerat ca declarative argumentele apelantului referitor la faptul, că nimeni nu a confirmat intenția, motivele și folosirea cuțitului de către inculpat, deoarece acestea erau combătute prin declarațiile părții vătămate, precum și prin probele administrate la dosar.

La individualizarea pedepsei, instanța de apel a conchis că, de către instanța de fond s-a dat deplină eficiență prevederilor art. 61, 75 Cod penal, astfel stabilindu-i inculpatului o pedeapsă echitabilă pentru fapta comisă, sub formă de închisoare.

5. Avocatul Craveț Larisa în numele inculpatului, la 03 martie 2016 prin intermediul oficiului poștal, a atacat cu recurs ordinar decizia instanței de apel, în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 8), 12) Cod de procedură penală, solicitînd casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri de achitare în privința inculpatului.

5.1. În argumentarea recursului, s-au indicat aceleași motive ca și în apel, că instanțele judecătorești au apreciat incorect circumstanțele de fapt ale cauzei cu tragerea unei concluzii neîntemeiate de vinovăție a inculpatului, că probele nu au fost apreciate în conformitate cu art. 101 Cod de procedură penală.

Totodată, indică că lipsesc probe ce confirmă vinovăția inculpatului, că condamnarea inculpatului este bazată în exclusivitate pe declarațiile părții vătămate, care au fost apreciate eronat.

6. Procurorul a depus referință asupra recursului, solicitând declararea inadmisibilității acestuia, din motiv că recurentul solicită reaprecierea probelor, temei care nu este prevăzut de art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în baza materialelor din dosar, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Recurentul a invocat în recurs ca temei de casare pct. 8), 12) alin. (1) a art. 427 Cod de procedură penală, ce prevede că o hotărâre a instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara eroarea de drept comisă de instanțele de fond și de apel în cazul, când nu au fost întrunite elementele infracțiunii și faptei săvârșite și s-a dat o încadrare juridică greșită, însă, aceste temeiuri nu și-au găsit confirmare la examinarea recursului înaintat.

Potrivit textului recursului, recurentul critică aprecierea probelor, astfel Colegiul penal reține, că instanțele de fond și de apel, judecând cauza și verificând probele în ședința de judecată, în conformitate cu prevederile art. 100 alin. (4), 101 Cod de procedură penală, au stabilit toate aspectele de fapt și de drept, astfel ajungând la concluzia corectă cu privire la vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii imputate, fiindu-i stabilită o pedeapsă echitabilă, ținându-se cont de prevederile art. 61, 75 Cod penal.

Criticile formulate de recurent, enunțate la pct. 5.1. al prezentei decizii, prin care se susține că inculpatul nu se face vinovat de comiterea infracțiunii imputate, au format obiect de discuție la judecarea cauzei în instanța de apel, cărora instanța le-a dat o motivare argumentată și expusă la pct. 4.1, soluție, care este susținută și de instanța de recurs, și a cărei reluare nu se mai impune.

La fel, instanța de recurs menționează, că recurentul își motivează solicitările prin dezacordul cu modalitatea de apreciere a probelor, însă, motivele de reapreciere a probelor nu se conțin între temeiurile prevăzute la alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, astfel că criticile formulate împotriva hotărârii judecătorești atacate nu sunt motivate sub aspectul casării acesteia, ca fiind ilegală.

De asemenea, instanța de recurs respinge ca neîntemeiat, argumentul inculpatului, precum că instanța de apel și-a bazat concluziile sale exclusiv pe aceleași probe cercetate de prima instanță, deoarece potrivit procesului-verbal al ședinței de judecată a instanței de apel și potrivit deciziei adoptate în cauză, rezultă că instanța de apel la judecarea apelului înaintat de avocat a respectat prevederile art. 413-417 Cod de procedură penală, astfel întemeindu-și concluziile pe probele verificate în ședința de judecată a instanței de apel, acestea fiind date citirii în ședință și reflectate în procesul-verbal, asupra căruia nu au fost formulate obiecții.

În atare circumstanțe, raportînd situația reținută în cauză, la prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal constată că lipsesc temeiuri de drept de casare a hotărîrii recurate și, prin urmare, se impune soluția inadmisibilității recursului înaintat în prezenta cauză, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Craveț Larisa în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 03 februarie 2016, în cauza penală în privința lui Matiușenco Vladimir Vladimir, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 07 octombrie 2016.

Președinte

Petru Ursache

Judecătorii

Ghenadie Nicolaev

Petru Moraru